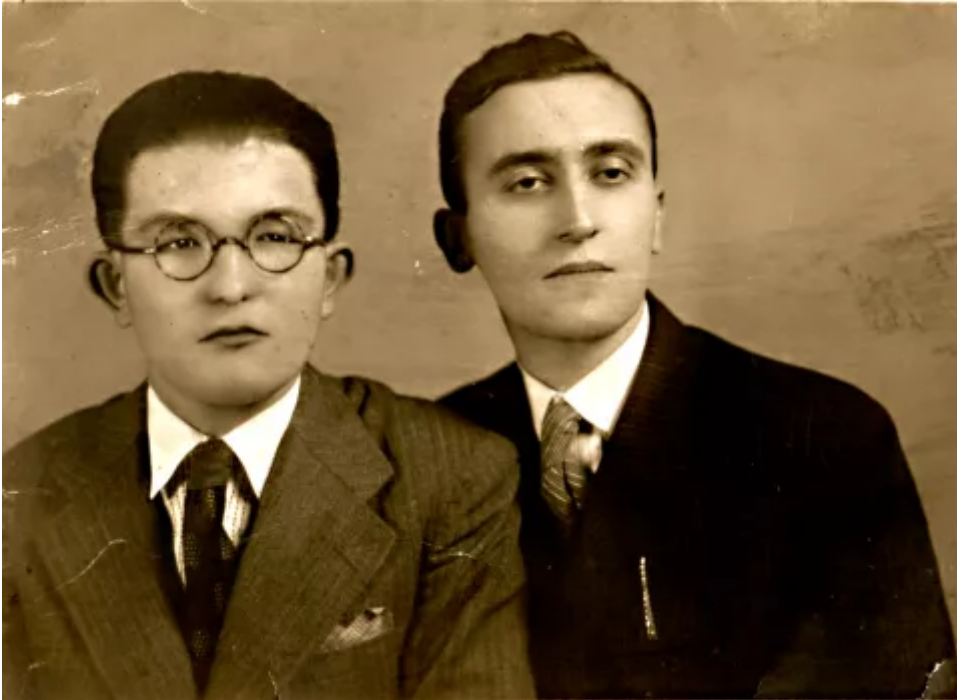

Garami Géza És Vezsenyi István

Ez az öcsém [Grün Géza] meg a barátja, Vezsenyi István. A baloldalon lévő, szemüveges férfi az öcsém. A kép 1937-ben készült Szolnokon. Ők ketten osztálytársak voltak, a Verseggy Gimnáziumba jártak [akkor: Magyar Királyi Állami Főgimnázium]. István az öcsém legjobb barátja volt, odaveszett szegény fiú. Munkaszolgálatban halt meg. Az öcsémnek ilyen gyerekképe volt, pedig nem voltak már gyerekek, felnőtt emberek voltak, huszonhárom-huszonnégy évesek lehettek, amikor a kép készült. Az öcsém olyan fehér arcú gyerek volt. Koraszülött volt, két ujja össze volt nőve. Rendes, normális ember volt, köztisztviselő volt évekig. Az ujja úgy nőtt össze, mint ahogy a kacsának, a libának van ilyen hártya, ez volt a hibája semmi más. Csak ő nagyon restellte. Ekkoriban irodában dolgozott valahol, nem tudom már pontosan, a Városházán volt sokáig. Az érettségi után, egy darabig még abban az időben, foglalkozás mellett, mivel nem volt dolga, tanított buta gyerekeket. Korrepetált. Magánórákat adott. A háború előtt nem tudott elhelyezkedni. Akkor nagy volt a munkanélküliség. Az 1940-es évek második felében magyarosította a nevét, Grün Géza helyett Garami Géza lett.